

Milí přátelé,

zdravím vás a jak se sluší na začátek takového dopisu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Váhal jsem, co bych vám měl dnes předat. Z jedné strany mě láká psát o něčem, co se současnou situací příliš nesouvisí a přivést vás trochu na jiné myšlenky. Avšak nemluvit o problémech nezpůsobí, že zmizí. Bůh je Bohem za všech okolností a provází nás i v těchto nelehkých časech.

V knize Kazatel čteme, že všechno má určenou chvíli. A tak i když prací kazatele je i předkládat ošemetná témata a někdy být ke svým posluchačům či čtenářům kritický (podívejte se do novozákonních listů, jak apoštolové napomínali - např. 1. Kor 6, 1-11), dnes budu pozitivní! Ačkoli vzhledem k současné situaci bych měl spíše říci, že se vám pokusím předat něco optimistického. Některá slova již nejsou, co bývala...

Mám rád pohádky, příběhy souboje dobra se zlem, kde dobro vítězí a zlo je potrestáno. Hrdinové často stojí před jasným úkolem, vidí zlo, které proti nim stojí a najdou způsob, jakým jej porazit. A i když je to náročné, svůj úkol nakonec splní, zlo je poraženo a dobří lidé žijí šťastně až navěky...

Podívejme se třeba na příběh Pána prstenů od J. R. R. Tolkiena. Svobodné národy zde svádějí náročný souboj se zlem samým v postavě Temného pána Saurona. Jejich jedinou nadějí je zničit Prsten moci v sopce uprostřed země, kde Sauron sídlí. I když je cesta náročná a v bitvách je malá naděje na vítězství, prsten se nakonec podaří zničit a vše dobře končí.

Určité pohádkové rysy ale nalezneme i v reálných biblických příbězích. Například události z knihy Ester bychom klidně mohli považovat za takovou pohádku, o jaké jsme hovořili výše. Příběh je soubojem vyvoleného lidu s velepadouchem Hamanem. Hrdinové vymyslí plán na záchranu, k jehož dokončení je třeba značné odvahy a úsilí, a příběh končí velkolepým vítězstvím Židů.

Občas bych si přál žít spíš v nějakém takovém příběhu. Ne vždy totiž umím rozpoznat, co je dobré a co je to zlo, které mám porazit. I když to rozpoznám, nevím, co je třeba udělat, aby dobro zvítězilo, a nakonec už vůbec nevím, zda se mi podaří zvítězit.

Příkladem bych to uvedl i na současnou situaci. I když zde vidíme, že naším cílem je porazit zákeřnou nemoc, další okolnosti tak jasné nejsou. Stačí se podívat do zpráv! Slýcháme názory různých lidí a každý se k situaci staví jinak. Shrnuto v extrémech bychom našli názory od konspiračních teorií o umělém vyvolávání strachu po apokalyptické scénáře smrti tisíců lidí a zhroutení téměř celého světa. Upřímně se přiznám, že najít pravdu je pro mě těžké a kdoví, jestli vůbec možné. Podobně je to i s prostředky boje. Stačí nosit roušku a mýt si ruce nebo je k vítězství třeba rozsáhlé dobrovolnické pomoci v nemocnicích a dalších ústavech? A konečně podaří se nám nemoc porazit?

Mohu tedy směle říci, že v pohádce nežijeme. Ale i přesto se jimi můžeme inspirovat. Podíváme-li se totiž na celou bibli s dostatečným odstupem, najdeme v ní značné podobnosti. Bible je velkým příkladem souboje dobra se zlem v pohodě hříchu. Vede se zápas o naše životy. Bůh přišel s plánem, jak nás zachránit a ten nám dává možnost vítězství. Jednotlivé biblické příběhy jsou pak kapitolami ve velkolepém románu lidstva.

Nuže tedy neztrácejme veselou mysl a nepropadejme smutku. Hledejme ve svých bojích, těch každodenních i těch velkolepějších, co je dobré a co zlé, nebojme se úkolů, které jsou před námi a těšme se na velkolepé vítězství, které nás jednou čeká.

Závěrem se můžete inspirovat u Židů a svá vítězství si pravidelně připomínat s patričnou radostí a veselím.

Uložil jim, aby každým rokem slavili čtrnáctého a patnáctého dne měsíce adaru památku na dny, v nichž si židé odpočinuli od svých nepřátel, a na měsíc, který jim přinesl zvrát, místo starosti radost, místo smutku den pohody; aby je slavili jako dny radostného hodování a aby posílal jeden druhému dárky a chudým rady. (Ester 9,21-22)

Přeji pohodovou a radostnou neděli a pevné zdraví.

Matěj Petr